

uredbi. Tako se kažemo često kakor destruktiven element, ki ga more brzdati le tuja sila! Dogodki naše zgodovine, kakor tudi oni iz sedanjosti, so taki, da podkrepijo težo o našem nagnenju k anarhiji. Ali zapomnimo si: kdor ne zna ukazovati samemu sebi, ostaja — hlapec! Naša nediscipliniranost je največja ovira proti dosegi naše narodne samostojnosti! In ta slovanski madež nam ne daje, da bi se krepko dvignili v sedanjosti. Tuje gospodstvo ni prišlo nad nas kakor elementarna neizgoda, ampak omogočamo jo sami s svojim upiranjem proti vsaki domači subordinaciji.

Mi zamenjamo radi najelementarnejše pojme: energijo, srčnost, odločnost itd. V političnem življenju zamenjamo energijo z — nervoziteto, pogum s kričavostjo, odločnost z nepremišljenostjo. Mi ne umejemo, da se ta iz temelja nasprotna si sredstva izključujejo druga druga. Le tak radikalizem, ki se pokori redu, more prinesiti odrešenje. Ali tak radikalizem je popolnoma drugačen, nego je oni, ki se predstavlja v nas Slovencih. O možni srčnosti in odločnosti, svojega cilja zavedajoč se nastopanju ni nobene sledi v naših radikalnih krogih. Pri nas sta anarhija in radikalizem v svojih posledicah identična pojma. Radikalci, ki vedno le v svojih vrstah revoluirajo, so nadležni plevel, ki ga treba iztrgati v interesu skupne narodne kulture!

Preveč se izgubljamo v malenkostnih aferah. Pravi revolucionarji so možje dejanja, ali ko treba, se znajo tudi prilagoditi neodklonljivim razmeram, da na podlagi drugačne taktike služijo svojim ciljem. Vsak pojav resnične moči izsiljuje respekt tudi pri nasprotniku, malenkostno zbadanje pa ovaja le obnemoglost in usvajanje despekt. Madjarske revolucionarje n. pr., ki so izvajali državnoopravno pogodbo iz leta 1867., vidimo sedaj na mestih vodilnih državnikov.

Naš narod potrebuje bistrilj glav, ki vedo, da nismo za to, da se zaletavamo v vsak zid, toplih src, v katerih je ljubezen do domovine večja, nego pa strankarsko sovraštvo, lakomnost in osebne rivalitete.

Potem bi nam bilo kmalu bolje, kajti mogli bi ustvariti trdno, enotno politično organizacijo. Potem ne bi več strankarski prepričani uničevali narodne moči. Ustihnil bi malenkostni izgovori, češ, da pod predsedstvom tega ali onega ne moremo biti v klubu. V organizaciji, zgrajeni na večinskem principu, bi itak ne mogli voditi kdo, ki je duševno najbližje. Čemu naj vedno kažemo le svojo tradicionalno trmoglavost?!

Sklep gospodinjkega tečaja na slov. dež. kmetijski šoli v Gorici.

Petmesečni gospodinjki tečaj na naši kmetijski šoli se je sklenil o soboto. Za gojenke je bil ta dan — dan žalosti, dan solz, kar govori pač mnogo o načinu vzgoje v ti šoli. Šola, ki jo učence s solzami zapuščajo, ne more biti slaba.

Po zahvalni sveti maši, ki jo je daroval katehet dr. Sorli v kapeli na starem pokopališču, se je vršil v šolski dvorani slovesen zaključek. Med precejšnjim številom občinstva so se udeležili tega zaključka od strani vlade; dež. kmetijski nadzornik g. vladni vladni svetnik T. Frihauf, okrajni glavar sežanski g. Lasič, namest. koncipist gosp. Bog. Berbuč, od strani dež. odbora: dež. odbornik g. dr. Stepančič, dež. svetnik g. dr. Pettarin, dež. živinorejski nadzornik g. M. Klavžar. Gorški kmetijski društvo je zastopal predsednik g. Ant. Jakonič. Videli tudi 2 sestre iz tojarske gospodinske šole. Gojenke (v narodnih, lastnoročno napravljениh nošah) so zapele navzočim gostom v pozdrav, a ravnatelj Štrekelj je povedal namen gospodinjkega tečaja in pojasnil, kaj se na teh tečajih uči, nakar se je prešlo k izpraševanju. Gojenke so odgovarjale res gladko in točno ter so pokazale, da niso na tečaj tratile časa. Deželni odbornik dr. Stepančič jim je po končanem, 1 in pol uro trajajočem izpraševanju izrekel zato prav laskavo pohvalo. Vnemat jih je k nadaljnjemu delu in zaključil svoj lepi govor na Njegovu Velikanstvo, nakar so zapele gojenke cesarsko himno.

Vzor — odličnjakinja Marija Legiša iz Mavhinj se je v lepih besedah zahvalila za prejete dobrrote v imenu vseh gojenk, ki so zapele nato še par lepih pesmic, a predno je vladni svetnik Frihauf razd. III. spričevala, se je zahvalil ravnatelj Štrekelj v imenu vsega učiteljskega za priznanje ter se poslovil od gojenk, navduševaje jih h kreposti. Besede so jim segale v srce in solze so obile njih oči.

Po sklepu so si ogledali gostje razstavo ročnih del, konserviranega sadja, zelenjave in drugih izdelkov ter so se kar čudili, kako je mogoče doseči v kratki dobi 5 mesecev tolik uspeh. Dobro kosilo, ki so ga nekateri gojenke skuhale in h kateremu so povabili tudi stariše in nekateri gostje, je pokazalo, da so dekleta tudi v kuhinjsvu mnogo dosegle.

Na tečaju je bilo 24 gojenk in sicer 10 z gor, 7 s Krasa, 4 z Vipavskega, 2 iz gorjske okolice in 1 iz Brd. Poučevalo se je 4 ure na dan teoretično, drugi čas pa praktično in sicer sledeče: veronauk (dr. Sorli), gospodinjstvo in vzgojeslovje (sestra Vincencija Lah), vrtinarstvo, uporaba sadja in zelenjave, prirodopis in svilarstvo (ravnatelj Štrekelj), živinoreje, mlekarstvo in prirodoslovje (inž. A. Podgornik), zdravstvo (primarij dr. Gosti), spise, računstvo in petje (nadučitelj Lavrenčič). Praktično so se urile gojenke osobito v kuhinjsvu, krojenju in šivanju, pranju, likanju, čiščenju in spravljanju, v pridelovanju zelenjave in gojenju cvetlic, v molži, napravi masla, sira preiskovanju mleka, v krmiljenju perutnine in kuncev itd. Osobje, ki je poučevalo teoretično, je dajalo navodila tudi v praktičnem pouku. Vrh tega pa so navajale gojenke v praktičnih delih še 3 šolske sestre. Napravilo se je več izletov v gorjsko okolico, enega v tojarsko gospodinsko šolo in enega na Kranjsko, kjer so obiskale gojenke Bled, Brezje, ljubljansko in vrhniško gospodinsko šolo, postojansko jamo, vidile več uzornih mlekar in kmetij.

Vse te gojenke so stanovale v zavodu, kjer so dobivale tudi hrano. Bile so tu kot doma in smatrale so se med seboj kot sestre. Zato je bila v soboto pač težka ločitev!

Letošnji gospodinjki tečaj so obiskovale sledeče gojenke: Katica Levpušček in Sv. Lucije; Milka Bavčar iz Sela (Črncice); Alojzija Šterk iz Šaleha; Terezija Vodopivec iz Kamenj; Franciška Žigon iz Volčjegagrade; Angelia Bvck iz Cerknega; Zora Drašček iz Kanala; Zofija Lupinc iz Praprota; Marija Viduč iz Sv. Lucije; Franciška Šterk iz Trnovca; Rožica Vulič iz Čez Soče; Marija Černe iz Gorenje Vrtojbe; Milka Kralj iz Silvnege; Terezija Rjavac iz Sebrej; Karolina Vuga iz Kozane; Marija Kovačič iz Avč; Marija Semolič iz Klanca (Gorjanske); Ivanka Jan iz Žibč; Amalija Pavšič iz Ravnice; Marija Močnik iz Cerknega; Ivanka Marc iz Cehovinov; in Antonija Stegovec iz Sv. Marijna (Rihenberk).

Domače vesti.

Koščijva stvar. V sobotnem „Dnevu“ je sprožil nekdo stvar, ki je sama po sebi res zelo važna in če bi bila res taka, kakor jo pripoveduje „Dnevov“ dopisnik, gotovo vredna največje graje. Toda je pač tako, da je moral „Dnevov“ dopisnik resnici pridejati toliko neresnice in naravnost svoje zlobe, da izgublja potem tudi ono, kar je povedal dobrega, svojo vrednost in se izpreminja v hujkanje in zabavljanje. Dopisnik se je namreč spravil na hotelsko družbo v Griljanu, češ da je oddala popravljajna dela pri zgradbi nekemu Italijanskemu podjetniku, ki ima zaposlene renjike. In pravi tudi, da so tudi na družbenem parniku „Voloski“ uslužbeni Italijani. In tako da je pri tej družbi pač dela za Italijane, za Slovence pa ne, da je družba gluha za proteste proti renjikom. In vse to je zato, ker „Slovenci nimajo koles, da bi jih — mazali“, kar naj bi si zapomnil upravitelj podjetja, ki bi mu naj „Tržaška posojilnica“ energično povedala, kdo je gospodar podjetja.

Z ozirom na ta očitanja smo prejeli s pristojne strani sledeče pojasnilo:

Važnejša zidarska dela oddajajo toliko v „Tržaški posojilnici“ kakor v Griljanu dotični odbori na podlagi javnih razpisov in nato podanih proračunov in ponudb stavbenikov. Da so ti odbori primorani oddajati taka dela pogostoma podjetnikom, ki niso Slovenci, zadeva krivda le naše podjetnike same, ker predlagajo nespremenljive ponudbe v mnenju, da so naša narodna podjetja dolžna Slovincem oddajati dela za vsako, še tako drago ceno, baš zato, ker so slovenska podjetja.

Lahko bi se mnogo zanimivega povedalo o bridkih izkušnjah, ki jih je imela Tržaška posojilnica v tem pogledu s svojo zgradbo; toda ne kaže razkrivati v javnosti ran na lastnem telesu. Podtikanje mazanja koles je torej tu, vsaj kar se tiče sedanjega upravitelja, popolnoma neupravičeno.

Glede osobja na parniku „Voloska“ naj bo povedano, da sestoji to, izvzemši strojnika in one osebe, ki pa ima na parniku le podrejen posel, iz samih Hrvatov-Dalmatincev. Ako pa dopisnik „Dneva“ pozna Slovence, ki imajo vsa potrebna svojstva za službo v mornariški stroki, naj jih pošlje ali naznani odboru Hotelske delniške družbe „Griljan-Miramara pri Trstu“ in uverjen naj bo, da jih družba z veseljem sprejme.

Tako je torej stvar v resnici. Prepričani smo, da bi bila hotelska družba v Griljanu in prav tako tudi Tržaška posojilnica oddala potrebna stavbna dela izključno le slovenskim stavbnim podjetnikom, ko bi bili ti stavbni podjetniki podali vsaj količinski sprejemljive ponudbe. Če pa so te ponudbe skoraj dvakrat tako visoke, kakor pa ponudbe drugih podjetnikov, pa vendar ne more nihče zahtevati od dotičnih odborov, da bi razmetavali ne morda stotakov, temveč tisočake. Radovedni smo le, ali bi „Dnevov“ dopisnik hotel plačati n. pr. 13.000 K namesto 7000 K za isto delo? Ne bi storil oni tega kot zasebnik, ki razpolaga s svojim imetjem, kakor hoče sam; še manj pa more storiti to odbor, ki dela

s tujim denarjem, denarjem zadrušnikov in delničarjev. Kaj bi rekel „Dnevov“ dopisnik, ko bi n. pr. Tržaška posojilnica ob svojem letnem zaključku izjavila, da razdeli toliko in toliko tisoč čistega dobička manj za narodne ustanove, ker je stavbeniku plačala toliko več, ker je Slovenec, dočim bi bilo delo izvršeno za toliko tisoč ceneje, če bi ga bil prevzel drug stavbenik? To bi bilo kriki in vika, da je to zapravljanje narodnega imetja v korist posameznikom, da je to prava „boteža“ in „kamora“ in ne vemo, kaj še vse.

Kako malo resno je mislil „Dnevov“ dopisnik, kaže prav posebno dejstvo, da je napadel celo Družbo sv. CM, češ da spi spanje pravičnega, ko v njeni šoli na Acquedotto izvršujejo popravljajna dela — Italijani in celo renjiki. Vidi se tu, da mu ni bilo do resnice, temveč le za zbadanje in hujkanje. Saj se ni niti dal poučiti, da Družba sv. CM ni lastnica hiše, v kateri se nahaja njena šola na Acquedotto, oz. v ul. Stadion in da „Trgovsko-obrtna zadruga“, ki je z velikimi žrtvami preskrbela slovenski šolske prostore z nakupom one hiše, pač ne dela dobička z namestitvijo šole v svojem poslojstvu in da bi bilo pač nekoliko preveč, da bi poleg tega še oddajala popravljajna dela slovenskim ponudnikom le zato, ker so Slovenci, v kljub temu, da so njihove ponudbe skoraj dvakrat dražje, nego druge.

S takimi demagoškimi „pridigami“ — da uporabimo „Dnevov“ izraz — kakor si skuša žnjiti „Dan“ pridobivati čitateljev med tržaškimi delavstvom, se pač ne reši renjikoško vprašanje in zabavljanje in hujkanje še ni nikdar imelo dobrih uspehov. Je prav: naj se pove resnica v obraz, toda biti mora to čista resnica, in povedati je tudi treba, kako je prišlo do te ali one stvari, za katero gre. Naš list je povedal že marsikaterikrat našim obrtnikom prav brez vsakega pridržka naravnost v obraz, da velja geslo „svoji k svojim“ le za tiste, ki ga sami ne zlorabljajo; kdor pa greši proti temu načelu, naj pripisuje krivdo sam sebi, če mu narod in narodna podjetja obračajo hrbet. Če v sled takih posameznikov potem trpi narodna stvar, je treba obsojati nje, ne pa tistih, ki se prisiljeni morajo obračati drugam.

Komur je do resnice in pravice, nam bo dal prav; za zlobna zabavljanja in hujkanja pa moremo imeti le pomilovanje.

5. seja mestnega občinskega sveta se bo vršila jutri v četrtek, dne 18. t. m., ob 7.30 zvečer. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika 4. seje. 2. Naznanila. 3. Volitev enega člana delegacije. 4. Volitev enega člana v ravnateljstvo tržaške hranilnice. 5. Volitev dveh članov glavnega ravnateljstva dobroteljskih naprav. 6. Volitev članov vodstvenega odbora, ki ne pripadajo mestnemu svetu. 7. Volitev kuratorija občinskega muzeja za zgodovino in umetnost. 8. Volitev štirih članov prizivne komisije za davek na večjo vrednost. 9. Volitev nadzorništev za občinske gimnazije, realke, ženski licej in obrtno šolo. 10. Volitev stalnih komisij a) za pilnarno, b) vodovode, c) javno snago, d) ulične železnice, e) bolnišnice. 11. Predlog delegacije za nakup zemljišča kat. šte. 333 v mestu (škofijski konvikt) za zgradbo novega muzeja za zgodovino in umetnost. 12. Predlog delegacije v zadevi novega načrta občinskega zavoda za mala stanovanja. 13. Predlog delegacije na potrditev štatuta upravnega odbora za bolnišnice. 14. Predlog odbora za reformo občinskih uradov, naj se študij izračunavanja penzij izroči posebnemu odboru.

Razpisane štipendije. Z začetkom prvega tečaja šolskega leta 1913/14 se podeli 5 štipendij iz ustanove škofa Jurija Dobila v znesku 200 K gimnazijskim dijakom slovenske narodnosti, rojenim v tržaško-korški škofiji. Prošnje do 15. oktobra škofi-

skemu ordinarijatu v Trstu. — Iz iste ustanove se podelite dve štipendiji v znesku 200, oz. 224 K srednješolcem slovenske narodnosti iz pulsko-poreške škofije. Prošnje do 15. oktobra poreško-pulskemu škofijskemu ordinarijatu. — Iz ustanove Adama Clemse se podeli štipendija 300 K. Prednost imajo sorodniki ustanovnikov, potem pa drugi dijaki gimnazije v Gorici, ki se posvete duhovniškemu stanu. Štipendija se podeljuje že od ljudske šole. Prošnje do 30. septembra mestništvu v Trstu. — Iz Torrejanjeve ustanove se podeli štipendija 115 kron siromašnemu dijaku pazinske gimnazije. Prošnje do 15. oktobra mestnemu županstvu v Pazinu.

Hrvatsko-slovenski klub v deželnem zboru istrskem je imel predvčerajšnjim svojo sejo tu v Trstu. Razpravljal je o političnem položaju Hrvatov in Slovencev sploh in o onem Hrvatov in Slovencev v Istri še posebej. Storiženih je bilo več tozadevnih sklepov, ki pa za sedaj ne sodijo v javnost.

Dan 13. septembra je zgodovinske važnosti. Propadanja Turčije je začelo pri Sigetu, ki je bil samo predstraža Dunaja. Začelo je z obleganjem Dunaja leta 1683. Trebalo je, da obvarilo Dunaj junaški boriteltji Zrinskega in hrabri Poljaki pod vodstvom Koreckega in kraljeviča Vladislava. Preko slovenskih trupel je vodila pot do Dunaja, Slovani so ga reševali, a ko je došla turška poplava pod Karo Mustafom do pred samega Dunaja, je bil zopet Poljak Jan III. Sobieski njegov rešitelj. Od tedaj niso mogli več Turki dalje na zapad, tedaj je klonila turška sila v Evropi. Sobieski, sta krakoveškega kastelana, veliki maršal in kasneje veliki vojvoda krone, strah Tatarov in Turkov, je potokel Turke l. 1673 v drugi Chocinski bitki, a v drugi že kakor kralj pri Lovu. Obdan s slavo in ovenčan z zmagami, je — da si je prišel na poljski prestol s pomočjo Francije, največje sovražnice Avstrije — vendar hitel Dunaju na pomoč ter ga osvobodil dne 13. septembra 1683, po dolgotrajnem obleganju, ko je že tudi cesar Leopold sam zapustil svojo prestolnico ter pobegnil v Linc. Zanimivo je, da ni prejel nikake hvale zato oni, ki je pomagal v času, ko ni bilo več predstraže Evrope — Zrinskih in Frankopanov v Hrvatski.

Dom na Vršiču pri Kranjski Gori se zapre za to sezono dne 22. t. m.

Šola „Glasbene Matice“. Vodstvo šole „Glasbene Matice“ pozivlja vse gojenke in gojenke, da se zbero danes, v sredo ob 3 popoldne v dvorani „Trgovskega izobraževalnega društva“, ulica Sv. Franciška št. 2, l. nadst. Istotam je danes vpisovanje v šolo „Glasbene Matice“ od 4 do 5 popoldne. Vpisnina za vse predmete, izvzemši zborov naraščaj, je 2 K. Ukovina za pouk v splošni teoriji je za vsako polletje 5 K, za pouk v kavarju in violini 5 K mesečno, za pouk v solopetju in harmonijslovju 12 K mesečno. Vpisnina v zborov naraščaj je 1 K; ta predmet je prost ukovine.

Opozorjamo stariše, da ima vse šolske knjige in vse šolske potrebščine v zalogi knjigarna in papirnica Gorenjec & Co., Trst ulica Caserma 17.

Tržaška mala kronika.

Trst, 16. septembra.

Zagonetna smrt 83letnega starčka. Včeraj okoli 10 zvečer je istrski vlak v bližini Milj povozil nekega starčka in ga dobesedno prerezal na dva dela. V razmesarjenem truplu so spoznali pozneje 83letnega starčka Ivana Bralnika iz Farnjeja.

Policijski komisariat v Miljah je pričel takoj po lokalnem ogledu dvomiti, da bi šlo tu za samomur ali neizgodo, in je odredil zato obširne poizvedbe. Preiskava je

Nove Osram svetiljke
Nerazbitne

70% prihranka na toku. - Brillantna, bela luč. Traja dolgo. - Za istomerni in izmenični tok. - V svetlobni moči 0.25 do 1000 sveč in napetosti 1.2 do 260 voltov. — Glavna zaloga za Trst, Gorico, Primorsko in Dalmacijo: R. Oltmar, br. Brünner d. d. Dunaj, Trst, piazza del Ponterosso 3

Zveza jugoslovanskih lesnih delavcev sklicuje za jutri ob 7.30 zvečer javen shod lesnih delavcev. Lesni delavci, agilitajte, da bo shod čim najbolj obiskan.

Šestletnica NDO. Vsled slabega vremena se je veselica NDO preločila na prihodnjo nedeljo, dne 21. t. m.

DAROVİ.

— CM podružnica v Bazovici je poslala Družbi sv. CM v Ljubljano K 50, mesto brzojavnega pozdrava veliki skupščini. Čast in hvala vrlim Bazovcem!

— Za moško podružnico družbe CM v Rojanu so nadalje darovali: po g. Mat. Lavrenčiču: po 3 K gg. I. M., po 2 K gg. Jos. Lavrenčič, dr. M. Pretner, dr. Rekar, dr. Savnik, Ante Šuštič, Matejčič, dr. Brnčič, dr. Rytář, Jak. Tančer, I. P., po 1 K gg. dr. Zerjav, Modic, dr. Boštjačič, dr. Hribar, dr. Abram, Iv. Ahon, Cegnar, A. Gorjavec, dr. Pertot, Kovač, Bevič, Costaperraria, Treven, dr. Olip, N. N., N. Stepančič, Monighella, dr. Dolenc, Blecha, dr. Obersnel, Ferlan, Cvetnić, dr. Jwski, dr. Čok učitelj Čok, g. Umek 50 vln., g. Stanko 30 vln.

Tržno poročilo

z dne 15. septembra 1913.

V soboto so cene vsega zrnja krenile navzgor, kajti ogrsko poljedelsko ministrstvo je po daljšem času zopet razglasilo svojo cenitev. Tokrat je cenitev manj ugodna od one z dne 24. avgusta.

V primerjanje navedemo zadnji dve cenitvi in pa letno zadnjih dveh let.

	cenitev z dne	letina		
	13/9.	24/8	1912	1911
Pšenica	40.76	41.41	47.17	47.67
Rž	13.27	13.35	13.75	12.69
Oves	14.03	14.29	11.14	13.01
Ječmen	16.51	16.60	15.27	16.02
Koruza	46.93	46.65	44.88	34.91
Krompir	47.40	51.60		
Sladkor pesa	47.35	48.61	47.96	

V primerjanje navedemo tudi kurze zadnjih treh dni

	12.	13.	15. sept.
Pšenica za oktober	10.85	10.92	10.95
„ „ april	11.55	11.63	11.66
Rž za oktober	8.04	8.17	8.19
„ „ april	8.65	8.77	8.83
Koruza za septemb.	8.10	8.18	8.13
„ „ maj 1914	7.24	7.19	7.12

Kakovost ovsja je tudi letos zelo slaba. Istotako ne odgovarja kakovost ječmena.

Koruza se razvija lepo.

Moka. Milni se nikakor ne morejo odločiti za večje znižanje cen. Le nekateri neznatni provinčni mlini prodajajo po nižjih cenah, medtem, ko vsi večji mlini drže enako visoke cene. Minola kampanja je bila jako neugodna za mlinsko industrijo. Vsled neugodnega gospodarskega položaja v naši monarhiji je konsum jako padel in mlini so vsled tega začeli novo kampanjo z znatnim zalcgami stare moke. To so spravili mlini na trg po cenah, ki so bile za nje izgubno nosne.

Vsled zapoznele žetve pa tudi ni dobre pšenice na trgu.

Sladkor. Vreme je nekoliko prehladno za razvoj sladkorne pese. Cene so ostale neizpremenjene. Združene države so sklenile pobirati 25% manjšo carino na sladkor in stopi to znižanje v veljavo prve mesece leta 1914.

Kava. Tržaški trg notira kavo nekoliko cenejšje. Za vzrok se navajajo obilni dosepki blaga v tem mesecu.

Usnje. Med kartiliranimi tovarnarji podplatov je nastal razpor. Pravijo, da je vsled tega obstoj kartela negotov.

Pločevina. Nemške tovarne so znižale cene pločevine. Vsled tega znižajo tudi avstrijske tovarne cene pločevine. Cene palčnega in komerčnega železa ostanejo neizpremenjene. Morda se izpremeni cena nosilcev, vendar bi bilo to brez pomena, ker na jezen se ne delajo sklepi.

Vesti iz Goriške.

Sežanski „Sokol“ vabi vse telovadke, kakor tudi člane agitacijskega odseka k posvetovanju jutri v četrtek, dne 18. t. m. ob 8 zvečer v društvenem prostoru.

Iz Vrtojbe. Preteklo nedeljo je priredilo tukajšnje „Kolesarsko društvo“ s „Sl. Čitalnico“ tombolo s plesom. O gmotnem uspehu te prireditve ne morem poročati, ker mi je neznan, hočem pa podrezati neko drugo stvar, ki nikakor ni bila na mestu. Plesalo se je namreč, kakor pravimo pri nas, na moto: „un, dol, tre!“ „Slovenska Čitalnica“ pa lažka godba! Naj vrag vse pobere, ako gre to vkup. Pred časom se je vse sgrajalo nad laško godbo v goriški okolici, naenkrat pa so postali sedaj laški godci „domačini“, pred katerimi ima čisto slovensko društvo tak respekt, da na plesišču niti narodnih zastav ne izobesi. Rad bi našel še tako zmerno laško društvo, ki bi si najelo slovensko godbo. Izgovor, da so si godbe predrage, ne „drži“, kajti v tem oziru se ne sme gledati na par kronic. Lažke godbe se držijo nizkih cen edino v namen, da s tem pobližajo one slovenske.

Radoveden sem, kaj bi prve zahtevale, ako bi drugih ne bilo. Gospodje prireditelji! Drugikrat raje nič, kakor na moto: „un, dol, tre“, kajti upam, da ne bode „prednjačili“ tudi v tem oziru med goriškimi Slovenci.

Iz Komna. Justična uprava je začela, kakor se vidi iz razmer, vladajočih na c. k. okrajnem sodišču v Komnu, varčevati in sicer na račun po mnenju višje oblasti mastno plačanih pisarniških moči, ki imajo namreč po K 250 na dan. Delavec v nabrežinskem kamnolomu pa ima po 8 K in še več. Pred 15 dnevi so namreč odslavili pri tem sodišču 2 leti zaposlenega pisarniškega pomočnika, brez vsakega vzroka, ne da bi ga nadomestili s kako drugo močjo, kar se že čuti na zastalem delu in iz ukrepa predstojništva sodišča, ki je odpravilo iz gornjih razlogov nedeljski počitek in celo strah, kakor smo doznali, s podaljšanjem delavnega časa. Da skrbi predstojništvo sodišča za redni tok dela, se mora odobravati, obsojati pa je treba način, kako skuša to izvesti.

Apeliramo torej na c. k. dež. sodišče, da namesti, ko vendar vidi, da se delo pri komenskem sodišču vedno množi, zadosno število moči in naj se ne muči itak z delom preobločeno uradništvo še s čezurnim delom in različnimi pritiski.

Oči. Idic.

Vesti iz Istre.

Iz Klanca. — Majhna je naša občina, toda prošla je po svojem občinskem odboru — je rekel dopisnik v letošnjem „Slov. Narodu“. Ali naša občina postaja vedno bolj sloveča po svojem najnovejšem odboru.

Volitev župana, ki se je vendar enkrat — t. j., po sedmih letih — vršila, je spominjala prav na tiste smešnice o nekdanjih ribniških županih. Na predvečer sem upraždal nekega starega možička, kdo da bo župan, a dobil sem odgovor zares čuden. „Najbrž ga pojdejo iskat v Ribnico“! Čudno res, da domačin ni vreden mesta župana v svoji občini.

Ta novi župan, ki ima samo dobrobit občine na jeziku — se je potem, ko je obljubil novemu odboru, da s rešene težke breme, ter jih naprosil za pomoč itd. itd. šel k c. k. okrajnemu glavarstvu v Koper — odpovedat se županovi časti. Mož — beseda! Star odbornik!

Listnica uredništva.

Več očitvidcev: Brez podpisa! V koš!

Podpirajte družbo

SV. CIRILA IN METODA!

Mali oglasi

Sprejem vajecca za mešane in kolonijalne stroke. Prednost ima oni, ki je že nekaj časa kot tak v službi ter se lahko izkaže s dobrim priporočilom. Nastop takoj. — Alojz Gorjup Presek. 2050

Sodi. Na prodaj so fini, elegantno izdelani vinjski sodi iz hrasta. Velika množina. Pojasnila daje „Hranilnica“ v Trnovem (Notranjsko). (2047)

Pošteno dekle, zmožna slovenskega in nemškega jezika tudi v pisavi, katere je obiskovala šest mesecev gospodinjsko šolo, želi vstopiti za sobarico v večji hotel, za blagajničarko ali natakarico v boljšo gostilno. Vstopi lahko takoj. Naslov: A. Prelog pri gosp. Gerkmannu, Via Montecucco 17, Trst. 2046

Obrtnik 34 let star, se želi seznaniti v svrhu žeritve z inteligentno gospodnično, katere ima primerno doto, s'aro 24 do 28 let. Pismene ponudbe pod „Obrtnik 172“ glavna pošta — poštno ležeče — Trst. 2060

Mladenič star 26 let, se želi zaradi obrta poročiti z gospodnično staro 18—25 let s premoženjem od 10 do 20 tisoč kron. Pismene ponudbe pod „Sreča 26“ poštno ležeče, glavna pošta, Trst. 2061

Išče se mizarkega delavca za pohištvo. Ulica Ferriera 30. 2059

Iščem meblirano mesečno sobo v obližju Sv. Antona novega. — Ponudbe na Inzeratni oddelk Edinosti pod „Soba“. 2058

Proda se popolno, moderno, lakirano, kuhinjsko pohištvo. Cena zmerna. Vija Dante Alighieri 3, mizar. 2054

Gospodična daje pouk v slovenščini, nemščini in v predmetih nižjih razredov. Naslov pove Ins. odd. Edinosti. 2053

Učenko išče „Čevljarska zadruga“ ul. Chiozza št. 9. 2052

Na sredi ulice Scoglio proda se 214 sezujev zemljišča in mnogo kamernja za K 16.000 pod dobrimi pogoji. Pojasnila: Ulica Kandler 8, V. nadst., vrata 16. 2051

Odda se malo stanovanje s tremi prostori za 20 K — Škorklja 615. Obrniti se v ulico Giacinto Gallina št. 3, vratar. 2056

Proda se krasen pes angleške pasme. Rojan Scala Santa 263, Druhovka. (2056)

Soba za novoročence, oprema nova, močna K 520. — Novi zelo lep šivalni stroj K 68. — Ulica Rapicchio 8, I. n., desno. 2062

Proda se v ulici Giulia 23 (v zalogi olja G. Biaggini) črni sladkor avana po 96 vinarjev kg. jedilno olje po 88 vin. liter. 1994

Sode belega in črnega vina proda Nicolò Devin v svoji kleti v Kopru in v Izoli pri javni tehnični. 2010

Prazna soba s porabo kuhinje in meblirana soba se odda takoj. Via Commerciale 9, pritličje. 2100

Mlekarna z veliko razpečavo piva, vina, masla in drugo se proda radi odpotovanja za K 400.—. Pojasnila: Kolaršič, Kavarna Corso 9—11 in 3—6. 2117

Priporočljive tvrdke.

Knjigoveznica ANTON REPENŠEK je edina slovenska knjigoveznica v Trstu, ulica Cecilia št. 9. — Izdeluje vsa knjigoveška preprosta in fina dela točno in po konkurenčnih cenah. 1760

Najboljša in najlepša lasuljarska dela se izvršujejo v frizerskem salonu And. ROJIC-a v Trstu, Acquadotto 20. Izpadli lasje se kupujejo in izdelujejo se vsakovrstna dela. Dobra in točna postrežba. Ogledajte si izložbo, da se prepričate. 1851

FRAN RUPNIK, krojaški mojster, Trst, ulica Gepna 10. 1808

Medena obešala — Potrebščine zmalirane in iz aluminija, leseni predmeti in železne za domačo uporabo, po cenah, da se ni bati konkurence. — Obrnite se samo do Umberto Cesca, ulica Caserma št. 14. 1683

Pohištvo in tapetarije po že znanih nizkih cenah, katere se ne dobi drugje. Spalne sobe iz vsakovrstnega lesa, rezane od 380 kron naprej. Jedilne sobe od 440 kron naprej. Nova zaloge S. BROD, ul. Squero nuovo 7, I. nadst. na strani poštnega palače. Po dogovoru olajšanje plačevanja. 1468

Kupujem železo, stare kovine: Anton Cerneca, Trst, ulica Olmo št. 14. 1865

Rudolf Bonnes Trst, ulica San Zenone št. 17 priporoča cenjenemu občinstvu svojo **TAPE-TARSKO DELAVNICO.** Izvršuje vsakovrstna fina in navadna dela, ki spadajo v to stroko. Delo solidno. Cene zmerno. 1803

Francesco Buda, zlatar

Trst, ulica Scalfinata št. 1.

Prodaja srebrnih in kovinskih ur. od 4 kron dalje, uhani, prstani, verige iz ameriškega double zlata izključno po prilagodljivih cenah. Prodaja, kupuje in menjuje zlato, srebro in drugo cenost. 1865

Tvrda BUDA more prodajati po neverjetno nizkih cenah, ker ne izdaja velikanskih svot za luksuzne prostore, razsvetljava itd. itd., kar mora končati vse plačevati kupovalce.

Od danes naprej

v mesnici

JOSIPA ZOBEC

Rojan, ulica Apiari št. 5

se prodaja goveje meso po K 136, goveje stegno po K 176, brez kosti po K 232. — Teletina po K 160 in 180.

Zdravljenje krvi!

Čaj „Tisočeri cvet“ (Millefiori)

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim sluzjem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za zdravljenje stane 1 K ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER - „AI DUE MORI“ Trst (mestna hiša) — Telef. 377. Poštne pošiljke se izvršujejo takoj in franko ako se dopolnjekron 1.10.

Kupujte Narodni kolek!

ODVETNIŠKA PISARNA

DRA FERDINANDA ČERNETA

se je preselila

v ulico Caserma št. 13, I. nadstr.

Dobro znana trgovina izgotovljenih oblek

BOHINEC & CO

se je preselila v nove prostore

v ulico **Ponterosso št. 8** (vokal ulice Nuova št. 13)

Velika zaloga oblek za dijake. Elegantne obleke po meri izdelujejo najboljši krojači. Samo dobro blago, po najnižjih cenah.